

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1751/2018
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и др Драгише Б. Слијепчевића, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Ненковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Прекршајни суд у ..., коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3518/16 од 09.12.2016. године, у седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3518/16 од 09.12.2016. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3518/16 од 09.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у ... П1 18/15 од 07.09.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила трпела злостављање на раду у периоду од 20.03.2012. године до 01.04.2013. године, од стране запосленог вршиоца функције председника Прекршајног суда ББ, док је захтев којим је тражено да се тужена обавезе да спречи злостављање на раду тужиле од стране запосленог вршиоца функције председника Прекршајног суда, а који се састоји у шиканирању тужиле, угрожавању њеног здравља и омаловажавању пред другим запосленима, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужили исплати 120.000,00 динара, на име накнаде штете због претрпљених душевних болова, услед злостављања на раду, са законском затезном каматом почев од 07.09.2016. године до исплате, док је вишак захтева од досуђених 120.000,00 динара до тражених 200.000,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, наређено је објављивање ове одлуке у дневном листу "..." о трошку тужене. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужили накнади трошкове поступка од 294.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3518/16 од 09.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у ... П1 18/15 од 07.09.2016. године, у усвајајућем делу става првог и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиле, а тужена обавезана да јој исплати износ од 50.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљених душевних болова на име психичког бола и страха услед злостављања на раду, са законском затезном каматом од 07.09.2016. године до исплате, док је део захтева преко досуђеног до износа од 120.000,00 динара, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, тако што је тужена обавезана да тужили на име трошкова поступка исплати 123.800,00 динара, док је преко тог до траженог износа од 294.250,00 динара, захтев одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у преиначујућем делу, тужила је изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Тужена је изјавила посебну ревизију против усвајајућег дела побијане пресуде, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужене на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, јер се ревизија своди на решење чињеничног питања конкретног спора, а нема приложених судских одлука о другачијем поступању судова у истим или сличним ситуацијама.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Тужба у овом спору ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете у износу од 200.000,00 динара, поднета је 01.04.2013. године.

Чланом 29. Закона о спречавању злостављања на раду ("Службени гласник РС" бр. 36/2010), прописана је судска заштита у спору ове врсте (активна и пасивна легитимација), а према ставу 4. истог члана, спор из става 1. и 2. овог члана је радни спор. Према ставу 5., ако тим законом нису предвиђена посебна правила, у спору ове врсте сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, Законом о спречавању злостављања на раду нису прописана посебна правила о дозвољености ревизије, због чега се сходно примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3.ЗПП, јер спор о утврђењу злостављања на раду представља радни спор. У овом случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, а вредност предмета спора побијаног дела, не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што ревизије странака чини недозвољеним.

Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403.став 2.тачка 2. ЗПП), није од значаја за дозвољеност ревизије тужиље, јер је реч о захтеву за накнаду нематеријалне штете чија висина побијаног дела (од 150.000,00 динара) представља спор мале вредности из члана 479. став 6. ЗПП, којим је изричито искључено право на изјављивање ревизије у таквим споровима.

На основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић